

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 686/05
11.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Глигоријевића, председника већа, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића, Слободана Рашића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Драганом Јеврић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела из члана 245. став 1. Основног кривичног закона и др., одлучујући о жалби браниоца оптуженог адв.АБ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици К. 159/04 од 9.2.2005.године, у седници већа одржаној 11.5.2005.године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ, жалба браниоца оптуженог АА и, само у погледу одлуке о казни, ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Окружног суда у Сремској Митровици К. 159/04 од 9.2.2005.године, тако што Врховни суд, оптуженом АА, за извршено кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, утврђује казну затвора у трајању, од 2-две године, узима као утврђене казну затвора у трајању, од 6-шест месеци, за кривично дело омогућавања уживања опојних дрога из члана 246. став 1. ОКЗ, казну затвора у трајању, од 1-једног месеца, за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ и казну затвора у трајању, од 1-једне године и 2-два месеца, изречену правноснажном пресудом Врховног суда Србије Кж.І 946/04 од 29.6.2004.године, па га ОСУЋУЈЕ, на јединствену казну затвора у трајању, од 3-три године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору, почев, од 9.10.2004.године па надаље.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом, оптужени АА, оглашен је кривим, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању, од три године, извршеног у стицају са кривичним делом омогућавања уживања опојних дрога из члана 246. став 1. ОКЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању, од шест месеци и због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању, од једног месеца, узета је као утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца изречена правноснажном пресудом Врховног суда Србије у Београду Кж.І 946/04 од 29.6.2004.године, па је осуђен, на јединствену казну затвора у трајању, од четири године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору, од 9.10.2004.године, па надаље. На основу члана 65. ОКЗ, према оптуженом је изречена мера безбедности, обавезног лечења наркомана, која ће се извршити у КПД Болници у Београду, а време проведено у овој установи, урачунава се у изречену казну. На основу члана 245. став 5. ОКЗ, од оптуженог се одузима опојна дрога, одузета по потврдама ОУП-а Инђија, од 9.10.2004.године. Оптужени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и паушала.

Против те пресуде жалбу је изјавио бранилац оптуженог, адв.АБ, због повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом, да се побијана пресуда, преиначи, тако, што ће се оптужени за кривично дело описано у тачки 2, ослободити од оптужбе, а за кривична дела описана у тачки 1, утврдити блаже појединачне казне затвора и осудити га на јединствену казну затвора у краћем временском трајању.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж. 825/05 од 5.5.2005. године, предложио је, да се жалба браниоца оптуженог, одбије, као неоснована, а првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је, пошто је поступљено по члану 374. став 2. ЗКП, испитао првостепену пресуду, размотрио остале списе предмета и, по оцени жалбених навода, нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона, на које другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, увек пази по службеној дужности.

Супротно жалбеним наводима браниоца, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је радње оптуженог АА, описане у тачкама 1. и 2. изреке, побијане пресуде, правно квалификовао по члану 245. став 1., 246. став 1. и 245. став 3. ОКЗ. Врховни суд је стога, прихватајући у свему исцрпне, јасне и уверљиве разлоге, који су, с тим у вези, дати у побијаној пресуди, жалбене наводе браниоца оптуженог о повреди кривичног закона, а наиме, да дело из члана 245. став 3. ОКЗ описано у тачки 2 изреке, побијане пресуде, не може егзистирати као самостално дело, јер је исто конзумирано кривичним делом из члана 245. став 1. ОКЗ, описаним у тачки 1 изреке, оценио, неоснованим. Ово, стога, што је у конкретном случају, реч о две потпуно различите радње извршења у сваком погледу - време, место и начин извршења, мотив, врста дроге, последице, тако, да кривично дело описано у тачки 2, постоји, као потпуно самостално дело и не може бити конзумирано кривичним делом из тачке 1. изреке побијане пресуде.

Испитујући, поводом жалбе, првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд, налази, да је првостепени суд, правилно утврдио све околности у смислу члана 41. ОКЗ, које утичу да казна буде мања или већа. Међутим, код утврђивања казне за кривично дело из члана 245. став 1. ОКЗ, првостепени суд, утврђеним олакшавајућим околностима, на страни оптуженог, наведеним на страни 10 други став, образложења побијане пресуде, иако их је оценио, као особито олакшавајуће, ипак није дао адекватан значај, тако, да су утврђена казна, за то дело, а следствено томе и изречена јединствена казна, строжије, него што је то са становишта сврхе кажњавања неопходно.

Стога је Врховни суд, уважавајући жалбу браниоца оптуженог, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни и, дајући праву меру утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима, оптуженом АА, за извршено кривично дело из члана 245. став 1. ОКЗ, утврдио казну затвора у трајању, од две године, узео као утврђене казне затвора у трајању, од шест месеци, за кривично дело из члана 246. став 1. ОКЗ и једног месеца за кривично дело из члана 245. став 3. ОКЗ, као и казну затвора у трајању, од једне године и два месеца, изречену правноснажном пресудом Врховног суда Србије Кж.І 946/04 од 29.6.2004.године, па оптуженог АА, осудио, на јединствену казну затвора у трајању, од три године, са урачунавањем времена које проводи у притвору. По налажењу Врховног суда, тако одмерена казна, сразмерна је тежини и степену друштвене опасности извршених кривичних дела као и степену кривичне одговорности оптуженог и нужна је и довољна, за постизање сврхе кажњавања предвиђене одредбом члана 33. ОКЗ.

Из изнетих разлога, на основу члана 388. ЗКП, одлучено је, као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа

Драгана Јеврић, с.р. судија,

Предраг Глигоријевић, с.р.

За тачност отправка

Снежана Ј/Ч